

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 mars 2022
(OR. en)

6719/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0069(NLE)**

JAI 267
FRONT 85
ASILE 23
MIGR 64
COEST 147

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	2 mars 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2022) 91 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001, med följderna att tillfälligt skydd införs

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 91 final.

Bilaga: COM(2022) 91 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.3.2022
COM(2022) 91 final

2022/0069 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001, med följden att tillfälligt skydd införs

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Att aktivera tillämpningen av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 genom rådets genomförandebeslut om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001, med följden att tillfälligt skydd införs i enlighet med bestämmelserna i det direktivet

Till följd av att Ryssland inledde en militär invasion av Ukraina den 24 februari 2022 fördömde Europeiska rådet i de slutsatser som det utfärdade samma dag i starkast möjliga ordalag Ryska federationens (*Ryssland*) oprovocerade och oberättigade militära aggression mot Ukraina och underströk det grova brott mot internationell rätt och mot principerna i FN-stadgan och den risk för den europeiska och globala säkerheten och stabiliteten som aggressionen innebär. Europeiska rådet krävde att Ryssland fullt ut respekterar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende inom landets internationellt erkända gränser, vilket inbegriper Ukrainas rätt att välja sin egen framtid. EU-medlemsstaternas stats- och regeringschefer bekräftade också att den ryska regeringen bär det fulla ansvaret för sin aggressionshandling som orsakar mänskligt lidande och förlust av människoliv, och att den kommer att ställas till svars för sina handlingar. I solidaritet med Ukraina enades Europeiska rådet om ett andra sanktionspaket.

I detta sammanhang efterlyste Europeiska rådet fortsatt arbete med beredskapen på alla nivåer och uppmanade särskilt kommissionen att lägga fram beredskapsåtgärder.

Europeiska unionen påverkas direkt av kriget vid dess yttre gränser, särskilt genom ett ökat migrationstryck till följd av att tusentals personer söker skydd i EU:s medlemsstater. Inom några dagar hade mer än 650 000 fördrivna personer i början av mars anlänt till Europeiska unionen via Polen, Slovakien, Ungern och Rumänien. Antalet förväntas öka ännu mer. FN har gått ut med en akut vädjan om humanitär hjälp (*Humanitarian Flash Appeal*) gällande skydds- och biståndsbehoven i Ukraina och har lanserat en regional åtgärdsplan för flyktingar för Ukraina med uppgifter om hur många människor som behöver hjälp och vilka som ska omfattas av biståndet.

Ukraina omfattas av viseringsfrihet¹ för inresa till EU. Innehavare av ukrainska biometriska pass är därför undantagna från viseringskrav när de reser in i EU. Mot bakgrund av erfarenheterna från efterdyningarna av Rysslands annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol och kriget i östra Ukraina, kan hälften av de ukrainare som kommer till Europeiska unionen, genom att dra nytta av viseringsfriheten, förväntas ansluta sig till familjemedlemmar eller söka arbete i Europeiska unionen, medan den andra hälften kan komma att begära internationellt skydd. Beroende på hur konflikten utvecklas är det sannolikt att EU kommer att ta emot ett betydande antal personer. Uppskattningarna tyder på att mellan 2,5 och 6,5 miljoner människor potentiellt kommer att fördrivas på grund av den väpnade

¹ Förordning (EU) 2018/1806 som förtecknar de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser (bilaga I till förordningen) och de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod (bilaga II till förordningen). Undantaget från viseringskravet begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats av Ukraina i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

konflikten, varav mellan 1,2 och 3,2 miljoner kan komma att söka internationellt skydd. Förenta nationernas höge flyktingkommissarie uppskattar att upp till fyra miljoner människor i värsta fall kan behöva fly från Ukraina.

Dessa siffror, krigets allvar och dess närhet till EU:s yttre gränser visar att Europeiska unionen sannolikt kommer att försättas i en situation med massiv tillströmning av ukrainare och andra tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som var lagligen bosatta i Ukraina vid tidpunkten för konflikten och som tvingas lämna Ukraina på grund av den ryska invasionen.

För att hantera denna situation lägger kommissionen fram ett förslag till rådets genomförandebeslut som gör det möjligt för rådet att fastställa att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna ukrainare och andra tredjelandsmedborgare och statslösa personer som var lagligen bosatta i Ukraina vid tidpunkten för konflikten, på grundval av direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om tillfälligt skydd².

Direktivet antogs i efterdyningarna av konflikten i f.d. Jugoslavien, då Europa för första gången sedan andra världskriget ställdes inför massfördrivning av människor över hela Europa till följd av en konflikt i Europa. Direktivet utformades särskilt för att främja en balans i insatserna för att gemensamt hantera fördrivning inom Europa genom att ge omedelbart skydd åt personer som flyr från krig och därigenom undvika att medlemsstaternas asylsystem överbelastas. Bestämmelserna i direktivet om tillfälligt skydd och nationella genomförandeåtgärder skulle möjliggöra för medlemsstaterna att hantera flödena av fördrivna personer som flyr från Ukraina på ett kontrollerat och effektivt sätt med full respekt för grundläggande rättigheter och internationella skyldigheter.

Syftet med detta förslag är att aktivera tillämpningen av direktivet om tillfälligt skydd och i enlighet med artikel 5 i direktivet ange de viktigaste elementen, däribland en redogörelse för vilka grupper av personer som skulle omfattas av det tillfälliga skyddet och en uppgift om vid vilken tidpunkt skyddet börjar gälla. Enligt rådets genomförandebeslut åläggs medlemsstaterna, när beslutet väl antagits, att tillämpa de åtgärder som de har vidtagit för att införliva och genomföra direktivet om tillfälligt skydd, och därmed fullgöra sina skyldigheter gentemot personer som omfattas av tillfälligt skydd enligt kapitel III i direktivet.

Genom förslaget införs tillfälligt skydd för tre kategorier personer:

- Ukrainska medborgare bosatta i Ukraina som från och med den 24 februari 2022 fördrivs till följd av ryska väpnade styrkors militära invasion den dagen.
- Tredjelandsmedborgare eller statslösa personer lagligen bosatta i Ukraina som från och med den 24 februari 2022 fördrivs till följd av ryska väpnade styrkors militära invasion den dagen och som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor på grund av de förhållanden som råder i det landet. Detta kan omfatta personer som åtnjöt flyktingstatus eller motsvarande skydd eller var asylsökande i Ukraina vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen. Tredjelandsmedborgare som var lagligen varaktigt bosatta i Ukraina vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen bör få tillfälligt skydd oberoende av om de skulle kunna återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor.
- Familjemedlemmar till de två kategorierna av personer ovan, i den mån familjen fanns redan i Ukraina vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva

² EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

tillströmningen, oberoende av om familjemedlemmen skulle kunna återvända till sitt ursprungsland på trygga och varaktiga villkor. I enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG avses med familjemedlem maken/makan till de två kategorierna av personer ovan eller personens ogifta partner i ett stabilt förhållande, om ogifta par och gifta par enligt lagstiftningen eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlas på jämförbart sätt enligt landets utlänningslagstiftning; underåriga ogifta barn till de två kategorierna av personer ovan eller till en sådan persons maka/make, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller är adopterade; andra nära anhöriga som levde tillsammans och ingick i familjegemenskapen vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen och som var helt eller delvis beroende av de två kategorierna av personer ovan.

Tillfälligt skydd är det lämpliga instrumentet i den rådande situationen. Med tanke på den extraordinära och exceptionella karaktären av Rysslands militära invasion av Ukraina och den massiva tillströmningens omfattning bör tillfälligt skydd snabbt ge fördrivna personer möjlighet att i hela unionen åtnjuta harmoniserade rättigheter som erbjuder en tillräcklig skyddsnivå, inbegripet uppehållstillstånd, möjlighet att utföra arbete som anställd eller egenföretagare, lämplig inkvartering, nödvändigt socialt bistånd, medicinskt eller annat stöd samt medel för uppehälle. När det gäller underåriga utan medföljande vuxen bör tillfälligt skydd dessutom ge dem möjlighet att åtnjuta förmyndarskap. Personer under 18 år bör dessutom ha tillgång till utbildning.

Ett införande av tillfälligt skydd skulle också gynna de medlemsstater som berörs av den massiva tillströmningen, eftersom de rättigheter som följer med tillfälligt skydd skulle begränsa dessa fördrivna personers behov av att omedelbart söka internationellt skydd och överbelasta medlemsstaternas asylsystem, då formaliteterna minimeras på grund av situationens akuta karaktär. Åtgärderna i direktivet om tillfälligt skydd och nationella genomförandeåtgärder skulle därför möjliggöra för medlemsstaterna att hantera tillströmningen av fördrivna personer på ett kontrollerat och effektivt sätt med full respekt för grundläggande rättigheter och internationella skyldigheter.

Tillfälligt skydd skulle möjliggöra för medlemsstaterna att ha beredskap att hantera den nuvarande och nära förestående tillströmningen av fördrivna personer från Ukraina som söker internationellt skydd. Det skulle också göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera situationen vad gäller de ukrainare som, efter att ha dragit nytta av viseringsfriheten, kommer att söka en annan form av status när de 90 dagarna av laglig vistelse i unionen har löpt ut. Mot bakgrund av erfarenheterna från 2014 är det att vänta att många sedan kommer att börja söka internationellt skydd då det är deras enda möjlighet. Detta förslag är därför också ett svar på Europeiska rådets uppmaning att arbeta på förberedelse och beredskap och ett led i unionens svar på det migrationstryck som följer av den ryska militära invasionen av Ukraina.

Sist men inte minst främjar instrumentets (dvs. direktivet om tillfälligt skydd) bestämmelser en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot fördrivna personer från Ukraina och bära följderna av detta. Ukrainska medborgare kommer, eftersom de omfattas av viseringsfrihet, att kunna röra sig fritt inom EU efter att ha fått tillträde till territoriet, vilket kommer att göra det möjligt för dem att ansluta sig till sina familjer och vänner inom de betydande diasporagrupper som för närvarande finns runt om i Europeiska unionen, och därigenom underlätta en balans mellan medlemsstaternas insatser. Detta skulle hjälpa unionen och dess medlemsstater att säkerställa en effektiv och kontrollerad hantering av flödet av fördrivna personer från Ukraina inom Europeiska unionen vid en tidpunkt då det råder massiv tillströmning.

Rådets genomförandebeslut kommer att göra det möjligt för EU att samordna och nära övervaka mottagningskapaciteten i medlemsstaterna, så att den där det behövs kan vidta åtgärder och tillhandahålla ytterligare stöd. Direktivet kräver att medlemsstaterna i samverkan med kommissionen samarbetar och utbyter information för att underlätta genomförandet av tillfälligt skydd. Detta kan ske genom en ”solidaritetsplattform” varigenom medlemsstaterna utbyter information om sin mottagningskapacitet och om antalet personer som åtnjuter tillfälligt skydd på deras territorier. I detta syfte föreskrivs i förslaget en samordnande roll för kommissionen. Under de senaste åren har dessutom olika plattformar inrättats i syfte att säkerställa samarbete mellan medlemsstaterna. Av dessa plattformar föreskriver förslaget användning av nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet (i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366 av den 23 september 2020 om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration) som det lämpligaste forumet för det administrativa samarbete som föreskrivs i direktiv 2001/55/EG.

Under de år som gått sedan direktivet antogs har flera EU-byråer inrättats eller fått stärkt mandat. Därför anges i förslaget särskilt nödvändigheten av att kommissionen samarbetar med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) i syfte att kontinuerligt övervaka och se över situationen.

I enlighet med direktiv 2001/55/EG ska varaktigheten för det tillfälliga skyddet vara ett år och, om det inte upphävs på annat sätt, får det förlängas automatiskt med sex månader i taget i högst ett år. Kommissionen får, inom ramen för sin övervakningsroll och i enlighet med artikel 6 i direktiv 2001/55/EG, när som helst föreslå rådet att det tillfälliga skyddet upphör, på grundval av att situationen i Ukraina gör det möjligt för dem som beviljats tillfälligt skydd att tryggt och varaktigt återvända. Kommissionen får också föreslå att rådet förlänger det tillfälliga skyddet om den inledande perioden inte anses tillräcklig för att medlemsstaterna effektivt ska kunna hantera situationen, eller om situationen fortfarande inte gör det möjligt för de personer som åtnjuter tillfälligt skydd att tryggt återvända till Ukraina.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är helt förenligt med EU:s regelverk på asylområdet eftersom direktivet om tillfälligt skydd utgör en integrerad del av det gemensamma europeiska asylsystemet och utarbetades för att hantera en extraordinär situation med massiv tillströmning av fördrivna personer, vilket för närvarande är fallet på grund av Ryska federationens invasion av Ukraina. Det är också fullt förenligt med Europeiska unionens mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, öppet för personer som tvingade av omständigheterna berättigat söker internationellt skydd i Europeiska unionen.

Förslagets olika element är också förenliga med migrations- och asylpakten från september 2020 och de åtföljande lagstiftningsförslagen. Som en del av pakten föreslog kommissionen att direktivet om tillfälligt skydd skulle upphävas och ersättas med en förbättrad förordning, som bibehåller konceptet med tillfälligt skydd men mer allmänt behandlar krissituationer och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet, för att säkerställa att nya europeiska verktyg kan fungera samstämmigt inom ramen för den nya övergripande strategi som föreslås i pakten. Eftersom de relevanta lagstiftningsförslagen för närvarande är under förhandling och antagandet av dem inte är nära förestående, kan förordningen om hantering av krissituationer och force majeure-situationer inte ligga till grund för hanteringen av de omedelbara utmaningarna i samband med krisen i Ukraina. Direktivet om tillfälligt skydd är det nu gällande regelverk som erbjuder det relevanta verktyget för att hantera situationen på ett effektivt och proportionellt sätt.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är helt förenligt med behovet av att upprätthålla starka yttre gränser genom att möjliggöra för medlemsstaterna att behandla potentiella ansökningar om internationellt skydd på ett ordnat sätt utan att deras asylsystem överbelastas vid en massiv tillströmning av fördrivna ukrainare, och därigenom undvika problem vid gränsövergångsställen vid Europeiska unionens östra yttre gränser. Förslaget är också förenligt med, och bör användas parallellt med, unionens yttre åtgärder, såsom EU-sanktioner och andra restriktiva åtgärder. Detta förslag är en del av en omfattande uppsättning EU-åtgärder som svar på Rysslands militära intrång i Ukraina.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, särskilt artikel 5 i direktivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dvs. endast om och i den utsträckning som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

En situation där medlemsstaternas asylsystem äventyras på grund av en massiv tillströmning av fördrivna personer från ett land som gränsar till Europeiska unionen, vilka har flytt från områden där det råder väpnad konflikt, bör anses påverka EU som helhet och därför kräva EU-lösningar och EU-stöd. Alla medlemsstater behöver reagera snabbt och samla stöd för att kunna reagera effektivt på en sådan tillströmning och säkerställa samma standarder och harmoniserade rättigheter i hela unionen.

För att dessa mål ska kunna uppnås krävs åtgärder på EU-nivå eftersom de har en gränsöverskridande karaktär. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till för att tillgodose behovet av en gemensam EU-lösning på ett gemensamt problem.

En sådan gemensam lösning kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand, utan kan snarare, på grund av omfattningen och verkningarna av detta föreslagna rådets genomförandebeslut, uppnås bättre på unionsnivå. Unionen måste därför agera och kan vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen innehåller detta förslag till rådets genomförandebeslut en redogörelse för vilka grupper av personer som omfattas av det, uppgift om vid vilken tidpunkt det tillfälliga skyddet börjar gälla och en uppskattning av omfattningen av de fördrivna personerna.

Alla delar av de åtgärder som föreslås för att hantera den specifika situationen med en massiv tillströmning av fördrivna ukrainare till Europeiska unionen beskrivs tydligt i direktivet om tillfälligt skydd och är begränsade till vad som är nödvändigt för att säkerställa att medlemsstaterna kan hantera situationen på ett ordnat och effektivt sätt och samtidigt säkerställa likabehandling i fråga om rättigheter och garantier för de berörda personerna. I enlighet med kraven i direktivet om tillfälligt skydd har åtgärderna också en begränsad varaktighet och är nödvändiga för att de berörda medlemsstaterna ska kunna hantera en situation vid Europeiska unionens östra yttre gränser som äventyrar Europeiska unionens säkerhet och stabilitet. Direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att tillämpa mer förmånliga bestämmelser.

- **Val av instrument**

Enligt artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG ska rådet fatta ett genomförandebeslut för att fastställa huruvida det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer och införa tillfälligt skydd för fördrivna personer.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Evidensbaserat beslutsfattande**

Förslaget har utarbetats med brådska med tanke på den rådande situationen. Förslaget innehåller bestämmelser om samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna och EU:s byråer samt om medlemsstaternas skyldighet att rapportera relevant information och statistik via EU-nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet. Beläggen för den potentiella omfattningen av förflyttningarna har baserats på de senaste uppgifterna som utbyttts inom ramen för EU:s nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet och de scenarier som utarbetats med utgångspunkt i FN-byråernas scenarier för internflyktingar, informationen om de förflyttningar (både asylsökande och laglig migration) som skett efter 2014 samt storleken på och sammansättningen (rysk/icke-rysk) av befolkningen i de berörda regionerna i de olika scenarierna. Fem inledande scenarier utarbetades utifrån intensiteten i den ryska interventionen i Ukraina.

Scenario D bygger på ett antagande om en militär invasion av en stor del av Ukraina, inklusive de tre största städerna: Kiev, Charkiv och Odessa, vilket för närvarande sker. Scenario E bygger på ett antagande om en dramatisk ökning av fientligheterna och en invasion av hela landet. Baserat på dessa scenarier kan mellan 2,5 och 6,5 miljoner fördrivna personer förväntas komma till Europeiska unionen. Förenta nationernas höge flyktingkommissarie uppskattar att upp till fyra miljoner människor i värsta fall kan behöva fly från Ukraina.

Med tanke på trenderna som noterades för uppehållstillstånd och ansökningar om internationellt skydd i efterdyningarna av händelserna 2014 kommer sannolikt omkring hälften av de fördrivna personerna att absorberas av de betydande diasporanätverken runt om i EU och kommer att utnyttja lagliga migrationsmöjligheter, huvudsakligen men inte enbart i ”traditionella” destinationsländer (Polen, Tjeckien, Tyskland, Italien och Spanien), utan att sätta press på mottagningskapaciteten i dessa länder. Den andra hälften, mellan 1,2 och 3,5 miljoner människor, skulle kunna söka internationellt skydd under en tvåårsperiod.

- **Samråd med berörda parter och insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

När sannolikheten för en rysk militär intervention i Ukraina började stå klar aktiverade kommissionen den regelbundna övervakningsmekanismen genom nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet för att samråda med medlemsstaterna, Europeiska utrikestjänsten och berörda EU-byråer samt för att utbyta uppgifter, information och insikter, vilka regelbundet rapporteras. Kommissionen samrådde även med Förenta nationernas höge flyktingkommissarie, som har bedömt situationen och lämnat relevanta synpunkter. Flyktingkommissarien välkomnade det stöd som många medlemsstater uttryckt för att aktivera direktiv 2001/55/EG för att möjliggöra ett omedelbart och tillfälligt skydd i unionen och underlätta de europeiska staternas fördelning av ansvaret för människor som flyr från Ukraina.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, liksom de skyldigheter som följer av internationell rätt, inbegripet Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

4. BUDGETKONSEKVENSER

På grund av förslagets karaktär är det inte möjligt att på förhand uppskatta de eventuella budgetkonsekvenserna. Det kommer att omfattas av budgeten för EU:s befintliga finansieringsinstrument under perioden 2014–2020 och 2021–2027 på området migration, asyl och gränsförvaltning. Kommissionen kommer att undersöka olika alternativ för att fullt ut utnyttja finansieringen från fonderna för inrikes frågor. Vid exceptionella behov, om situationen förvärras ytterligare, skulle tillgängligheten inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 kunna omfördelas. Om ytterligare exceptionella behov uppstår skulle flexibilitetsmekanismerna inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 kunna aktiveras.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I *artikel 1* fastställs att det föreligger massiv tillströmning till unionen av fördrivna personer som har tvingats lämna Ukraina till följd av en väpnad konflikt.

I *artikel 2* redogörs för vilka grupper av personer som kommer att omfattas av det tillfälliga skyddet. Genom bestämmelsen införs tillfälligt skydd för fördrivna ukrainska medborgare som var bosatta i Ukraina och som fördrivits från och med den 24 februari 2022 till följd av de ryska väpnade styrkornas militära invasion den dagen. För att respektera andan i direktiv 2001/55/EG införs genom artikel 2 även tillfälligt skydd för tredjelandsmedborgare och statslösa personer som var lagligen bosatta i Ukraina och som fördrivits från landet från och med den 24 februari 2022 och som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor på grund av förhållandena som råder i det landet. Detta kan omfatta personer som åtnjöt flyktingstatus eller motsvarande skydd eller var asylsökande i Ukraina vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen. Tredjelandsmedborgare som var lagligen varaktigt bosatta i Ukraina vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen bör få tillfälligt skydd

oberoende av om de skulle kunna återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor.

Eftersom det också är viktigt att bevara familjegemenskap och undvika att olika familjemedlemmar åtnjuter olika status införs genom artikel 2 även tillfälligt skydd för familjemedlemmar, när familjen fanns redan i Ukraina vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen, oberoende av om familjemedlemmen skulle kunna återvända till sitt ursprungsland på trygga och varaktiga villkor. Med familjemedlem avses maken/makan till den person som åtnjuter tillfälligt skydd eller personens ogifta partner i ett stabilt förhållande, om ogifta par och gifta par enligt lagstiftningen eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlas på jämförbart sätt enligt landets utlänningslagstiftning; underåriga ogifta barn till den person som åtnjuter tillfälligt skydd eller till personens maka/make, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller är adopterade; andra nära anhöriga som levde tillsammans och ingick i familjegemenskapen vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen och som var helt eller delvis beroende av personen som åtnjöt tillfälligt skydd vid den tidpunkten.

I *artikel 3* fastställs att nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet kommer att användas som den huvudsakliga plattformen för att säkerställa det administrativa samarbete som föreskrivs i artikel 27 i rådets direktiv 2001/55/EG. Bestämmelsen föreskriver också att medlemsstaterna även bör bidra till en gemensam situationsmedvetenhet på unionsnivå genom utbyte av relevant information genom integrerad politisk krishantering och samråd med Europeiska utrikestjänsten när så är relevant. Bestämmelsen fastställer även att kommissionen kommer att ha en samordnande roll för att säkerställa samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna, särskilt när det gäller att övervaka mottagningskapaciteten i varje medlemsstat och identifiera eventuella behov av ytterligare stöd. I detta syfte kommer kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), att kontinuerligt övervaka och se över situationen. Dessutom bör dessa EU-byråer stödja medlemsstaterna.

I artikel 4 fastställs att rådets genomförandebeslut ska träda i kraft samma dag som det offentliggörs, med tanke på den exceptionella situationen och ärendets brådskande natur.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001, med följden att tillfälligt skydd införs

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta³, särskilt artikel 5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Den 24 februari 2022 inledde ryska väpnade styrkor en storskalig invasion på flera platser i Ukraina från Ryska federationen, från Belarus och från icke-statligt kontrollerade områden i Ukraina.
- (2) Till följd av detta utgör betydande områden av Ukrainas territorium nu områden där det råder väpnad konflikt som tusentals personer har flytt från.
- (3) Efter invasionen fördömde Europeiska rådet i sina slutsatser av den 24 februari 2022 i starkast möjliga ordalag Ryska federationens oprovocerade och oberättigade militära aggression mot Ukraina och underströk att detta är ett grovt brott mot internationell rätt och principerna i FN-stadgan, som har till syfte att undergräva den europeiska och globala säkerheten och stabiliteten. Europeiska rådet krävde att Ryssland fullt ut respekterar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende inom sina internationellt erkända gränser, vilket inbegriper Ukrainas rätt att välja sin egen framtid. Europeiska rådet bekräftade också att den ryska regeringen bär det fulla ansvaret för sin aggressionshandling som orsakar mänskligt lidande och förlust av människoliv, och att den kommer att ställas till svars för sina handlingar. I solidaritet med Ukraina enades Europeiska rådet om ett andra sanktionspaket, efterlyste fortsatt arbete med förberedelserna och beredskapen på alla nivåer och uppmanade särskilt kommissionen att lägga fram beredskapsåtgärder.
- (4) Unionen har visat och kommer att fortsätta att visa sitt hållfasta stöd till Ukraina och dess medborgare, som utsätts för en aggressionshandling utan motstycke från Ryska federationens sida. Detta förslag är en del av unionens svar på det migrationstryck som följer av den ryska militära invasionen av Ukraina.
- (5) Konflikten har redan fått konsekvenser för unionen; bland annat är det sannolikt att migrationstrycket på de östra gränserna kommer att bli högt vartefter som konflikten

³ EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

utvecklas. Den 1 mars har mer än 650 000 fördrivna personer anlant till Europeiska unionen via Polen, Slovakien, Ungern och Rumänien. Antalet förväntas öka ännu mer.

- (6) Ukraina förtecknas i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806⁴ och ukrainska medborgare är undantagna från kravet på att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser för vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Utifrån erfarenheterna från efterdyningarna av Rysslands olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol och kriget i östra Ukraina 2014 kan hälften av de ukrainare som kommer till unionen, genom att dra nytta av viseringsfriheten för kortare vistelser, förväntas ansluta sig till familjemedlemmar eller söka arbete i unionen, medan den andra hälften förväntas begära internationellt skydd. Beroende på hur konflikten utvecklas kommer unionen baserat på aktuella uppskattningar sannolikt att ställas inför ett mycket stort antal fördrivna personer, potentiellt 2,5–6,5 miljoner, till följd av den väpnade konflikten, varav 1,2–3,2 miljoner personer väntas söka internationellt skydd. Förenta nationernas höge flyktingkommissarie uppskattar att upp till fyra miljoner människor i värsta fall potentiellt kommer att behöva fly från Ukraina.
- (7) Dessa siffror visar att unionen sannolikt kommer att försättas i en situation med massiv tillströmning av personer som fördrivits från Ukraina och som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på grund av den ryska militära aggressionen, och att tillströmningen får en sådan omfattning att det också finns en uppenbar risk för att den inte kan hanteras av medlemsstaternas asylsystem utan negativa följder för systemens funktion och de berörda personernas och andra skyddssökandes intressen.
- (8) FN har gått ut med en akut vädjan om humanitär hjälp gällande skydds- och biståndsbehoven i Ukraina och har lanserat en regional åtgärdsplan för flyktingar för Ukraina med uppgifter om hur många människor som behöver hjälp och vilka som ska omfattas av biståndet.
- (9) Förenta nationernas höge flyktingkommissarie välkomnade det stöd som många medlemsstater uttryckt för att aktivera direktiv 2001/55/EG för att möjliggöra ett omedelbart och tillfälligt skydd i unionen och för att underlätta de europeiska staternas fördelning av ansvaret för människor som flyr från Ukraina.
- (10) För att hantera denna situation bör det fastställas att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs för de berörda fördrivna personerna.
- (11) Målet med detta genomförandebeslut är att införa tillfälligt skydd för ukrainska medborgare bosatta i Ukraina som har fördrivits från och med den 24 februari 2022 till följd av de ryska väpnade styrkornas militära invasion den dagen. För att respektera andan i direktiv 2001/55/EG bör tillfälligt skydd även införas för tredjelandsmedborgare lagligen bosatta i Ukraina som har fördrivits från och med den 24 februari 2022 och som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor på grund av de förhållanden som råder i det landet. Detta kan omfatta personer som åtnjöt flyktingstatus eller motsvarande skydd eller var asylsökande i Ukraina vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen. För icke-ukrainska tredjelandsmedborgare som har varit

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

varaktigt bosatta i Ukraina bör dessutom villkoret om att inte kunna återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion inte gälla och även de bör därför åtnjuta tillfälligt skydd. Det är också viktigt att bevara familjegemenskap och undvika att olika medlemmar av samma familj åtnjuter olika status. Det är därför nödvändigt att införa tillfälligt skydd för familjemedlemmar, där familjen fanns redan i Ukraina vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen, oberoende av om familjemedlemmen skulle kunna återvända till sitt ursprungsland på trygga och varaktiga villkor.

- (12) Icke-ukrainska tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor och som inte kan betraktas som varaktigt bosatta i Ukraina eller familjemedlemmar till en person som åtnjuter tillfälligt skydd i medlemsstaterna bör dock inte omfattas av detta beslut. Sådana personer kan vara exempelvis tredjelandsmedborgare som studerade eller arbetade i Ukraina under en kortare tid vid tidpunkten för de händelser som ledde till den massiva tillströmningen och som tryggt kan återvända till sitt ursprungsland. Dessa personer bör dock beviljas inresa till unionen av humanitära skäl utan att i synnerhet behöva inneha en giltig visering eller tillräckliga medel för uppehållet eller en giltig resehandling, i syfte att säkerställa att de tryggt kan passera för att återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion.
- (13) I enlighet med direktiv 2001/55/EG får medlemsstaterna ge tillfälligt skydd åt ytterligare kategorier av fördrivna personer, utöver dem som omfattas av detta rådsbeslut, om de fördrivits av samma skäl och från samma ursprungsland eller ursprungsregion. I detta fall bör de genast underrätta rådet och kommissionen om detta. I detta sammanhang bör medlemsstaterna uppmuntras att överväga att utvidga det tillfälliga skyddet till personer som flydde från Ukraina kort före den 24 februari 2022 då spänningarna ökade eller som befann sig på unionens territorium (t.ex. på semester eller av arbetsskäl) strax före detta datum och som en följd av den väpnade konflikten inte kan återvända till Ukraina.
- (14) Tillfälligt skydd är det lämpligaste instrumentet i den rådande situationen. Med tanke på den extraordinära och exceptionella karaktären av Ryska federationens militära invasion av Ukraina och den massiva tillströmningens omfattning bör tillfälligt skydd göra det möjligt för fördrivna personer att i hela unionen åtnjuta harmoniserade rättigheter som erbjuder en tillräcklig skyddsnivå. Ett införande av tillfälligt skydd skulle också gynna medlemsstaterna, eftersom de rättigheter som följer med tillfälligt skydd begränsar fördrivna personers behov av att omedelbart söka internationellt skydd och därmed risken för att medlemsstaternas asylsystem överbelastas, då formaliteterna minimeras på grund av situationens akuta karaktär. Eftersom ukrainska medborgare omfattas av viseringsfrihet har de dessutom rätt att röra sig fritt inom unionen under en 90-dagarsperiod efter att ha rest in på territoriet. På grundval av detta kan de välja i vilken medlemsstat de vill åtnjuta de rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd och ansluta sig till sina familjer och vänner i de betydande diasporanätverk som existerar runt om i unionen. Detta kommer i praktiken att underlätta en balans mellan medlemsstaternas insatser och därigenom minska trycket på de nationella mottagningssystemen. När en medlemsstat har utfärdat ett uppehållstillstånd i enlighet med direktiv 2001/55/EG bör den person som åtnjuter tillfälligt skydd, även om personen har rätt att resa inom unionen i 90 dagar under en 180-dagarsperiod, kunna utöva de rättigheter som härrör från tillfälligt skydd enbart i den medlemsstat som beviljade uppehållstillståndet. Detta bör inte påverka en

medlemsstats möjlighet att när som helst besluta att utfärda uppehållstillstånd till personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt detta genomförandebeslut.

- (15) Detta beslut skulle vara förenligt med och kunna tillämpas som ett komplement till nationella system för tillfälligt skydd som kan anses genomföra direktivet. Om en medlemsstat har ett nationellt system som är förmånligare än direktivet bör medlemsstaten kunna fortsätta att tillämpa det eftersom medlemsstaterna enligt direktiv 2001/55/EG har rätt att anta eller behålla bestämmelser som är mer förmånliga för personer som omfattas av tillfälligt skydd. Om det nationella systemet är mindre förmånligt bör medlemsstaten dock bevilja de ytterligare rättigheter som föreskrivs i direktivet.
- (16) Direktiv 2001/55/EG tar vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten, då det ger medlemsstaterna möjlighet att undanta en fördriven person från tillfälligt skydd om det finns allvarliga skäl att anta att personen har begått ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott; han/hon har begått ett allvarligt icke-politiskt brott utanför den mottagande medlemsstaten före ankomsten till den medlemsstaten som en person som åtnjuter tillfälligt skydd; eller han/hon har gjort sig skyldig till handlingar som står i strid med Förenta nationernas syften och principer. Direktivet ger också medlemsstaterna möjlighet att undanta en fördriven person från tillfälligt skydd om det föreligger skälig anledning att betrakta honom/henne som en fara för den mottagande medlemsstatens säkerhet eller om han/hon utgör en samhällsfara för den medlemsstaten.
- (17) När medlemsstaterna tillhandahåller tillfälligt skydd bör de säkerställa att behandlingen av personuppgifter om personer som åtnjuter tillfälligt skydd respekterar de krav som fastställs i Europeiska unionens dataskyddsregelverk, framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁵.
- (18) Detta genomförandebeslut bör göra det möjligt för unionen att samordna och nära övervaka mottagningskapaciteten i medlemsstaterna, så att den vid behov kan vidta åtgärder och tillhandahålla ytterligare stöd. Direktiv 2001/55/EG kräver att medlemsstaterna i samverkan med kommissionen samarbetar och utbyter information för att underlätta genomförandet av tillfälligt skydd. Detta bör ske genom en ”solidaritetsplattform” varigenom medlemsstaterna utbyter information om sin mottagningskapacitet och antalet personer som åtnjuter tillfälligt skydd på deras territorier. Utifrån den information som rapporterats av ett fåtal medlemsstater inom ramen för nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet är mottagningskapaciteten, utöver absorptionskapaciteten hos den diaspora som är bosatt i unionen, hittills minst 310 000 platser. För detta informationsutbyte bör kommissionen inta en samordnande roll. Under de senaste åren har dessutom olika plattformar inrättats i syfte att säkerställa samarbete mellan medlemsstaterna. Bland dessa plattformar är nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet (i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2020/1366) det lämpligaste för det administrativa samarbete som föreskrivs i rådets direktiv 2001/55/EG. Medlemsstaterna bör också uppmuntras att bidra till en gemensam situationsmedvetenhet på unionsnivå genom utbyte av relevant information genom

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 11, 4.5.2016, s. 1).

integrerad politisk krishantering (IPCR). Europeiska utrikestjänsten bör rådfrågas när så är lämpligt. I detta sammanhang bör medlemsstaterna också ha ett nära samarbete med Förenta nationernas höge flyktingkommissarie.

- (19) I enlighet med direktiv 2001/55/EG bör det tillfälliga skyddet inledningsvis gälla under ett år. Den perioden bör förlängas automatiskt med sex månader i taget i högst ett år, om inte skyddet upphävs enligt artikel 6.1 b i direktivet. Kommissionen kommer att kontinuerligt övervaka och se över situationen. Den får när som helst föreslå rådet att det tillfälliga skyddet upphör, på grundval av att situationen i Ukraina gör det möjligt för dem som beviljats tillfälligt skydd att tryggt och varaktigt återvända, eller att det tillfälliga skyddet förlängs med upp till ett år.
- (20) Vid tillämpning av artikel 24 i rådets direktiv 2001/55/EG bör hänvisningen till Europeiska flyktingfonden, som inrättades genom beslut 2000/596/EG, förstås som en hänvisning till Asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättades genom förordning (EU) 2021/1147. Alla medlemsstaternas insatser för att uppfylla de skyldigheter som följer av detta genomförandebeslut kommer att få ekonomiskt stöd från unionens fonder. Medel kan också mobiliseras genom kris- och flexibilitetsmekanismer inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 för att tillgodose särskilda akuta behov i medlemsstaterna. Unionens civilskyddsmekanism har dessutom aktiverats⁶. Genom den mekanismen kan medlemsstaterna begära artiklar som är avgörande för att tillgodose behoven hos fördrivna personer från Ukraina som befinner sig på deras territorium och dra nytta av medfinansiering för att tillhandahålla sådant bistånd.
- (21) Sedan direktiv 2001/55/EG antogs har flera unionsbyråer inrättats eller fått stärkt mandat. I detta sammanhang bör kommissionen samarbeta med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) i syfte att kontinuerligt övervaka och se över situationen. Dessutom bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europol ge operativt stöd till de medlemsstater som begärt hjälp för att klara av situationen, bland annat för tillämpningen av detta genomförandebeslut.
- (22) Detta genomförandebeslut är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (23) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland genom en skrivelse av den 11 april 2003 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av direktiv 2001/55/EG. Detta rådets genomförandebeslut är därför bindande för Irland.
- (24) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta genomförandebeslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (25) Med hänsyn till situationens brådskande natur bör detta genomförandebeslut träda i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁶ Från och med den 28 februari 2022 av Slovakien.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

Härmed fastställs att det föreligger massiv tillströmning till unionen av fördrivna personer som har tvingats lämna Ukraina till följd av en väpnad konflikt.

Artikel 2

Personer som omfattas av det tillfälliga skyddet

1. Detta beslut är tillämpligt på följande kategorier av personer som är fördrivna från och med den 24 februari 2022 till följd av de ryska väpnade styrkornas militära invasion den dagen:
 - (a) Ukrainska medborgare bosatta i Ukraina.
 - (b) Tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är lagligen bosatta i Ukraina och som inte på trygga och varaktiga villkor kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion.

Kravet att de inte på trygga och varaktiga villkor kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har varit lagligen varaktigt bosatta i Ukraina.
 - (c) Familjemedlemmar till de personer som avses i leden a och b, oberoende av om familjemedlemmen skulle kunna återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska följande personer anses ingå i en familjegemenskap, i den mån familjen fanns redan i Ukraina vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen:
 - (a) Make/maka till en person som avses i punkt 1 a eller b eller personens ogifta partner i ett stabilt förhållande, om ogifta par och gifta par enligt lagstiftningen eller praxis i den berörda medlemsstaten ska behandlas på jämförbart sätt enligt landets utlänningslagstiftning.
 - (b) Underåriga ogifta barn till en person som avses i punkt 1 a eller b eller till personens maka/make, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller är adopterade.
 - (c) Andra nära anhöriga som levde tillsammans och ingick i familjegemenskapen vid tidpunkten för omständigheterna kring den massiva tillströmningen och som var helt eller delvis beroende av en person som avses i punkt 1 a eller b vid den tidpunkten.

Artikel 3

Samarbete och övervakning

1. Vid tillämpningen av artikel 27 i direktiv 2001/55/EG ska medlemsstaterna använda nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet i enlighet med rekommendation (EU) 2020/1366. Medlemsstaterna bör också bidra till en

gemensam situationsmedvetenhet på unionsnivå genom utbyte av relevant information genom integrerad politisk krishantering.

2. Kommissionen ska samordna samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna, särskilt när det gäller att övervaka mottagningskapaciteten i varje medlemsstat och identifiera eventuella behov av ytterligare stöd.

I detta syfte ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), kontinuerligt övervaka och se över situationen samtidigt som man använder det nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet som nämns i punkt 1.

Dessutom ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens asylbyrå och Europol ge operativt stöd till de medlemsstater som begärt hjälp för att klara av situationen, bland annat för tillämpningen av detta genomförandebeslut.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*